

Για μια αποτελεσματική μουσική εκπαίδευση (Μαρία Παπιδά, Θεολόγος-Μουσικός, Εκπαιδύτρια Πολιτισμικής-Αισθητικής Αγωγής ΣΔΕ Φυλακών Κορυδαλλού)

[/ Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/21bx61U>]

Θεωρούμε ότι ιδίως στη Β'βάθμια εκπαίδευση το μάθημα της μουσικής θα γίνει πιο ενδιαφέρον εάν οι μαθητές προβούν επί παραδείγματι σε ένα εργαστήριο αγγλικών τραγουδιών(συνεργασία μουσικού και καθηγητή αγγλικών), εάν δημιουργήσουν μία μουσική εφημερίδα ή μία μικρή μουσική βιβλιοθήκη(συνεργασία με φιλόλογο) ή εάν επιχειρήσουν να συνθέσουν τα δικά τους τραγούδια(στίχους και μουσική). Κατ' αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε πως θα μειωθεί αισθητά το τόσο διαδεδομένο bullying και τα κρούσματα σχολικής βίας, εφόσον οι μαθητές θα έχουν δημιουργικά ενδιαφέροντα και χόμπι που προάγουν την ομαλή συνεργασία μεταξύ τους. Θεωρούμε ότι θα ήταν ευχής έργο αν εφαρμόζονταν οι εκπαιδευτικές μέθοδοι των ΣΔΕ στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο, όπου θα κάναμε λόγο πλέον για μία δια βίου μουσική αγωγή και μάθηση και μία ολοκληρωμένη πολιτιστική και αισθητική καλλιέργεια των εφήβων. Η ολιστική προσέγγιση στην καλλιτεχνική παιδεία στηρίζεται στη διαπίστωση ότι τα καλλιτεχνικά μαθήματα(Μουσική, Εικαστικά, Χορός, Θέατρο κ.α.)έχουν κοινά χαρακτηριστικά και εάν διδάσκονται με ενοποιημένο τρόπο οι μαθητές θα αποκομίζουν πιο πλούσιες και ουσιαστικές εμπειρίες(Κοκκίδου, Γκανά & Καραχάλιου 1998).

3.Επιπροσθέτως, θεωρείται πολύ σημαντική η εκμάθηση μουσικών οργάνων σε όσα παιδιά επιθυμούν από το δημοτικό έως το λύκειο. Συνειδητά υποστηρίζουμε ότι (όπως οφείλει να σταματήσει η παραπαιδεία των φροντιστηρίων), έτσι οφείλει να διακοπεί ή να μειωθεί αισθητά επιτέλους και η άκριτη εκμετάλλευση (οικονομική και ψυχοσωματική) των γονέων από τα ωδεία ιδίως εν καιρώ κρίσης. Προτείνεται λοιπόν, η εκμάθηση μουσικών οργάνων, θεωρίας μουσικής, βυζαντινής μουσικής, κλασικού και σύγχρονου τραγουδιού στο χώρο του σχολείου κατά τις απογευματινές ώρες -κατά το πρότυπο λειτουργίας πνευματικών κέντρων στους δήμους και τις ενορίες- σε συνεργασία με το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων. Μία καλή λύση θα ήταν η χρηματοδότηση των δασκάλων μουσικής να γίνεται από το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων ή από το δήμο. Είναι απαραίτητη η συνεργασία με το δήμο και την εκκλησία στα πλαίσια του εθελοντισμού με τη συνεισφορά μουσικών, που θα μπορούσαν κάλλιστα να στελεχώσουν ένα σχολικό κοινωνικό ωδείο.

Προκειμένου να εφαρμοστούν και να αξιοποιηθούν τα ανωτέρω κρίνεται απαραίτητη η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών μουσικής Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Εκπαίδευσης ενηλίκων.(Μουσικοκινητική, διεύθυνση χορωδίας, διαθεματικότητα-διεπιστημονικότητα, ευάλωτες ομάδες, διαπολιτισμικότητα, η μέθοδος Project κ.α).Η επαρκής παιδαγωγική και μουσικοπαιδαγωγική επιμόρφωση θα συντελέσει στην αλλαγή νοοτροπίας των εκπαιδευτικών της μουσικής, ώστε να αντιμετωπίζουν τη διδακτική της μουσικής

στο σχολείο όχι ως ελίτ για τους λίγους, αλλά ολιστικά για τα παιδιά κάθε ηλικίας και κάθε κοινωνικής τάξης ακόμα και για τα παιδιά των σχολείων σε σωφρονιστικά ιδρύματα (κρατούμενοι, τοξικομανείς, ευάλωτες κοινωνικές ομάδες).

Πιστεύουμε, εν τέλει, πως η ειδικά εξοπλισμένη αίθουσα μουσικής με κατάλληλο μουσικοπαιδαγωγικό υλικό(μουσική βιβλιοθήκη, εκπαιδευτικά CD-ROMS και DVDs,CD-player,πιάνο ή αρμόνιο, κιθάρα, όργανα Orff) σε κάθε σχολείο κάθε βαθμίδας γενικής, ειδικής αγωγής και Εκπαίδευσης ενηλίκων δεν αποτελεί πλέον πολυτέλεια αλλά αναγκαιότητα και γιατί όχι το όραμα αίθουσας μουσικής του 22^{ου} αιώνα. Εννοείται πως επ' ουδενί λόγω δεν πρέπει να συμπίπτει η αίθουσα Μουσικής με το εργαστήριο Πληροφορικής ή το αμφιθέατρο εκδηλώσεων, το οποίο χρησιμοποιούν κυρίως οι δάσκαλοι θεατρικής αγωγής και άλλων ειδικοτήτων. Η τρέχουσα πραγματικότητα στα ελληνικά σχολεία μας εξαναγκάζει να ζητούμε και να διεκδικούμε συνεχώς τα αυτονόητα και δεν είναι τυχαίο ότι κάθε χρόνο κατά την έναρξη του σχολικού έτους τα κενά των εκπαιδευτικών στα σχολεία αποτελούν το κύριο πρωτοσέλιδο των εφημερίδων.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω προτάσεων μας θα διαπιστώναμε ότι η Μουσική αποτελεί αντίδοτο στην κρίση, στην κατάθλιψη, στις ψυχικές και σωματικές ασθένειες και λειτουργεί ως μέσο επανένταξης στην κοινωνία, όπως στα ΣΔΕ, στις Φυλακές και σε ομάδες απεξάρτησης, και οροθετικών. Η αναβάθμιση της μουσικής εκπαίδευσης είναι βέβαιο ότι θα λειτουργήσει ως ελιξίριο κατά της οικονομικής κρίσης και των συνεπακόλουθων επιπτώσεών της στην ψυχολογία της εκπαιδευτικής κοινότητας (κατάθλιψη, θυμός, επιθετικότητα, απόσυρση, υπερβολικό άγχος, απομόνωση). Με τη δύναμη της μουσικής οι μαθητές θα αντιστέκονται στη χρήση ουσιών και δεν θα εκδηλώνουν επιθετικές αντιδράσεις προς τους συμμαθητές ή τους καθηγητές τους. Θα είναι ευτυχισμένοι και συνεπώς ψυχικά υγιείς και χωρίς τάσεις αυτοκτονίας. Αναμφισβήτητα επιτυγχάνεται το όραμα της παγκόσμιας ειρήνης ως διαχρονικό και παγκόσμιο πολιτισμικό αγαθό και καταδεικνύεται ο σεβασμός στα ήθη, έθιμα και στην κουλτούρα άλλων λαών ενισχύοντας την παγκόσμια μουσική κληρονομιά.

Επιπλέον η μουσική αποτελεί ευχαρίστηση, χαλάρωση, ηρεμία, δημιουργία, διάπλαση ισορροπημένης και υγιούς ολοκληρωμένης προσωπικότητας με ήθος, αισθητική καλλιέργεια και κριτική σκέψη. Καλλιεργεί την αυτοσυγκέντρωση, την πειθαρχία και θέτει όρια. Προσωπικά θα προτείναμε η μουσική διαπαιδαγώγηση να ξεκινήσει από την προσχολική αγωγή(παιδικός σταθμός)με τα διάφορα συστήματα Μουσικοκινητικής (Robbie, Orff, δραματοποίηση Dalcroze σε συνδυασμό με το θεατρικό παιχνίδι) και κυρίως να βελτιώσουμε τον τρόπο διδασκαλίας της

μουσικής από εκείνον που διδαχτήκαμε εμείς οι ίδιοι μουσική(βλ. Διονυσίου, *Πρακτικά 2^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΜΑΠΕ*).Βέβαια, θα ήταν ευχής έργο οι εκπαιδευτικοί μουσικής να ευαισθητοποιούν και να ενημερώνουν τους γονείς των παιδιών για τα ισχυρά οφέλη και την ψυχοθεραπευτική επίδραση της μουσικής ακόμη και από την ενδομήτρια περίοδο (βλ.Mozart για βρέφη και εγκύους) καθώς επίσης και για τα κατάλληλα παιδικά τραγούδια από άποψη ρυθμού, μελωδίας, αρμονίας και κυρίως στίχων.

[Συνεχίζεται]